

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **D. T. D.**
zastoupen JUDr. Jindřichem Bellingem, advokátem
AK se sídlem Husitská 70, 130 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. července 2019, č. j. OAM-2/LE-LE05-HA10-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. července 2019, č. j. OAM-2/LE-LE05-HA10-2019, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 202 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci dle § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění. Rozhodnutí odůvodnil tak, že žadatel opustil Pobytové středisko v Kostelci nad Orlicí,

aniž by oznámil místo svého dalšího pobytu. Od téhož dne tak není správnímu orgánu známo místo pobytu žadatele.

II. Žalobní argumentace

2. V žalobě žalobce shrnul, že byl dne 18. 4. 2019 informován, že bude dne 21. 4. 2019 propuštěn ze zařízení MV Balková; o tomto nebyl informován jeho právní zástupce. Dne 21. 4. 2019 (neděle) byl po výstupních formalitách skutečně vypuštěn před bránu zařízení, vybaven průkazem žadatele o udělení mezinárodní ochrany s tím, že se má do 48 hodin dostavit do zařízení Kostelec nad Orlicí, kam se ještě téhož dne dostavil. Tam však nebyl nikdo, kdo by s ním nutné úkony provedl. Přítomná úřednice si pouze pořídila kopii dokladu (Doklad o zajištění ubytování), má zajištěno ubytování na adrese a uložila mu, aby se dostavil dne 23. 4. 2019. Ani o tomto termínu nebyl jeho právní zástupce informován. Žadatel se určeného dne dostavil do úřadovny v Kostelci nad Orlicí, kde mu do výše zmíněného průkazu byla vyznačena platnost průkazu od 23. 4. 2019 do 23. 7. 2019.
3. Žalobci byla poskytnuta pomoc při vyplnění tiskopisu „Žádost o povolení opuštění pobytového střediska“, kde rovněž uvedl adresu pobytu. Dne 10. 7. 2019 obdržel právní zástupce žalobce výzvu, že se má dne 23. 7. 2019 seznámit s podklady pro rozhodnutí; žalobce sám tuto výzvu neobdržel.
4. Určeného dne se žalobce se svým právním zástupcem dostavili na pracoviště OAMP MV ČR v Kostelci nad Orlicí, ulice Rudé armády 1000. K seznámení s podklady byl však připuštěn pouze právní zástupce, žalobce sám nikoli, jakkoli nebyl dán důvod, proč mu to odepřít. Zatímco se právní zástupce seznamoval s předloženými podklady pro rozhodnutí, se žalobcem jednali pracovníci OAMP v jiné místnosti bez přítomnosti právního zástupce. V této době žalobci prodloužili platnost výše zmíněného průkazu do 23. 10. 2019.
5. Žalobce prodloužení platnosti průkazu přijal v dobré víře rovněž za akceptaci jeho dalšího pobytu na deklarované adrese. Po seznámení s podkladem pro rozhodnutí si právní zástupce žalobce vymínil týdenní lhůtu pro písemné vyjádření, a správní orgán tuto lhůtu akceptoval. Toto vyjádření také dne 30. 7. 2019 právní zástupce dodal do DS správního orgánu. Ve vyjádření právního zástupce je uvedeno jako bydliště žalobce. Následujícího dne (31. 7. 2019) obdržel právní zástupce sdělení, že dne 15. 8. 2019 bude na pracovišti OAMP MV ČR v Kostelci nad Orlicí předáno žadateli rozhodnutí ve věci; žalobce o tom informován nebyl.
6. Dle žalobce správní orgán pochybil, když skutkový stav v rozporu se skutečností vyhodnotil tak, že „nelze zjistit místo pobytu žadatele“, přestože mu toto místo bylo v průběhu řízení vícenásobně prezentováno. Žalovaný to vlastně ani netvrdí, pouze říká, že mu toto místo „není známo“, což není totožné se zákonnou dikcí (§ 25 písm. j/ zákona o azylu). Vzhledem k tomu, že správní orgán nedodržel ustanovení § 24a zák. č. 325/1999 Sb., a neoznámil žalobci čas a místo předání rozhodnutí, a toto rozhodnutí nebylo žalobci doručeno ani později (§ 24a odst. 3, věta druhá zák. č. 325/1999 Sb.), nelze ani den 15. 8. 2019 považovat za den doručení rozhodnutí a rozhodnutí tedy ve skutečnosti není pravomocné.
7. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Správní orgán ve svém vyjádření ze dne 18. 9. 2019 popřel oprávněnost žalobních námitek. Odkázal na písemnosti založené ve správním spisu s tím, že postup správního orgánu byl plně v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu.
9. Z informace Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, provozovatele Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí vyplývá, že žalobce opustil dne 24. 7. 2019 bez povolení správního orgánu Pobytové středisko v Kostelci nad Orlicí, aniž by oznámil místo svého dalšího pobytu. Od uvedeného dne tedy není správnímu orgánu známo místo pobytu žalobce.
10. Žalovaný dále uvádí, že s ohledem na základě dosud zjištěného stavu věci nelze o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnout, neboť aktuálně shromážděné podklady neumožňují zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Adresa žalobce byla naposled registrována při vystavení propustky k žádosti žalobce dne 23. 4. 2019. Žádnou jinou propustku (dle žádosti) žalobce tak neobdržel.
11. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Jednání a posouzení věci krajským soudem

12. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s. ř. s.). K projednání věci se konalo dne 17. 8. 2020 jednání. Zástupce žalobce zde doplnil, že smyslem ust. § 25 j) zákona o azylu není to, aby bylo řízení bezbolestně ukončeno, ale má sloužit v situacích, aby neprobíhalo, pokud není žalobce k dispozici. To však nebylo v této věci, neboť žalobce k dispozici byl a jeho žádost tak měla být plně přezkoumána. Žalobce předložil průkaz žadatele o azyl, z něhož vyplývá řádné prodloužení propustky od 23. 7. do 23. 10. 2019 s podpisem a kulatým razítkem. Žalovaný setrval na přesvědčení o správnosti napadeného rozhodnutí.
13. Ze správního spisu plyne, že žalobce byl dne 21. 4. 2019 propuštěn ze Zařízení pro zajištění cizinců Balková. Dne 23. 4. 2019 vyplnil na oddělení mezinárodní ochrany v Kostelci nad Orlicí žádost o povolení opuštění pobytového střediska od 23. 4. 2019 do 23. 7. 2019. Jako adresu pobytu sdělil: Dne 10. 7. 2019 byl právní zástupce žalobce vyrozuměn o možnosti seznámení s podklady dne 23. 7. 2019. Dle protokolu ze dne 23. 7. 2019 poskytl správní orgán lhůtu pro vyjádření k podkladům do 30. 7. 2019.
14. Dne 30. 7. 2019 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Z téhož dne je vyjádření právního zástupce žalobce založené ve správním spise, obsahující též adresu žalobce. Právní zástupce žalobce byl vyrozuměn, že dne 15. 8. 2019 proběhne správní úkon – převzetí rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu. Předvolání k převzetí bylo doručováno též žalobci, a to na adresu PoS Kostelec nad Orlicí dne 31. 7. 2019. Žalobce se k převzetí dne 15. 8. 2019 nedostavil.
15. Podle ust. § 82 odst. 1 zákona o azylu žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen písemně oznámit ministerstvu opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin. V oznámení žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvede adresu, kde se bude zdržovat, a délku pobytu mimo pobytové středisko. Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu nejméně 24 hodin před odchodem z pobytového střediska.

16. Podle odst. 2 téhož ustanovení žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v pobytovém středisku může toto středisko opouštět na dobu nejdéle 15 dnů v kalendářním měsíci.
17. Podle odst. 3 citovaného ustanovení ministerstvo může povolit opuštění pobytového střediska na další dny v kalendářním měsíci nad dobu stanovenou v odstavci 2, nebrání-li to řádnému provádění řízení ve věci mezinárodní ochrany, a pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že se na oznámené adrese bude zdržovat alespoň 15 dní.
18. Dle § 25 písm. j) zákona o azylu platí, že řízení se zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout.
19. Žalobce vysvětlil okolnosti svého odchodu ze střediska a předložil též průkaz s vyznačeným prodloužením povolení k pobytu. Přestože svou nedůsledností nesplnil zcela svou povinnost dle § 82 odst. 1 zákona o azylu, krajský soud má za to, že z výše popsaného skutkového stavu věci nelze dospět k závěru, že žalovanému nebylo místo pobytu žalobce známo.
20. Krajský soud ve shodě s názorem zdejšího krajského soudu v jeho rozsudku ze dne 30. 11. 2018, č.j. 43 Az 7/2017-42 (na který poukázal žalobce) uvádí, že „ustanovení § 25 písm. j) zákona o azylu je třeba interpretovat restriktivně, neboť při jeho aplikaci vůbec nedochází k meritornímu posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy vydání rozhodnutí ve věci samé. Účelem zmíněného ustanovení je toliko zamezit vedení dalšího řízení o žádosti v situaci, kdy je žadatel prokazatelně neznámého pobytu, neboť by to postrádalo smysl (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2013, č. j. 4 Azs 14/2013 – 30). ... Opustí-li tedy žadatel o mezinárodní ochranu pobytové středisko a přitom se dopustí určitého porušení režimu stanoveného v § 82 zákona o azylu, avšak následně se do pobytového střediska navrátí, žalovaný již nemůže zastavit řízení dle § 25 písm. j) zákona o azylu. Žadatel v takový moment zjevně není osobou, u níž nelze zjistit místo pobytu.“
21. V aktuálně projednávané věci se sice žadatel do pobytového střediska nevrátil, avšak úkony jeho právního zástupce činěné ve věci (zejména vyjádření k podkladům zaslané ve lhůtě, kterou správní orgán akceptoval) svědčily o tom, že žadatel není neznámého pobytu, „pouze“ porušil povinnost ohlásit správnímu orgánu místo svého aktuálního pobytu (které bylo a dodnes je shodné s tím, které oznámil při první propustce ze střediska).
22. Obsah správního spisu nic nevypovídá o snaze žalovaného zjistit adresu, na které se žalobce zdržuje, ač žalobce komunikoval se správním orgánem prostřednictvím svého právního zástupce, který jeho adresu též na listinách uváděl. Krajský soud pro shodnost znění s § 33 písm. b) zákona o azylu (*soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany*) odkazuje na soudní judikaturu k uvedenému ustanovení ohledně ověřování místa pobytu (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 nebo ze dne 8. 8. 2012, č. j. 4 Azs 12/2012). Obsah předloženého správního spisu ani odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ani vyjádření žalovaného k žalobě nesvědčí o tom, že by žalovaný učinil nějaké kroky ke zjištění místa pobytu žalobce či ověření, zda se nachází na adrese sdělené již dříve. Na tomto místě musí soud učinit výtku i k jednání žalobce, který evidentně nesplnil svou povinnost dle § 82 zákona o azylu (oznámit přesnou adresu). V daném případě však soud

spatřuje větší pochybení na straně žalovaného, přičemž na nesplnění povinností žalobce mohl žalovaný aplikovat ustanovení § 93 zákona o azylu o přestupcích.

23. Žalovaný tak dle názoru krajského soudu nezjistil skutkový stav v rozsahu, který byl nezbytný pro vydání rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. j) zákona o azylu. Pro aplikaci tohoto ustanovení nestačí pouhá nezjistitelnost místa pobytu, ale současně musí být splněna i druhá podmínka, že na základě dosud zjištěného stavu věci nebylo možno o žádosti o mezinárodní ochranu žalobce rozhodnout. Obě podmínky dle ustanovení § 25 písm. j) zákona o azylu musí být splněny kumulativně. Nad rámec uvedeného pak ještě soud připomíná, že předložený průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany při jednání skutečně obsahuje údaj o řádném prodloužení propustky od 23. 7. do 23. 10. 2019, což bez dalších skutečností, které by osvětlil žalovaný, dává za pravdu popisu události, která se odehrála v PoS dne 23. 7. 2019 tak, jak ji popsal žalobce se svým zástupcem, a tedy, žalovaný měl možnost na nedostatek žádanky žalobce řádně upozornit.
24. Soud vzhledem k výše uvedenému dospěl k závěru, že je žaloba důvodná. Žalobce byl ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. zkrácen na svých subjektivních veřejných právech rozhodnutím správního orgánu. Soud proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení uvedené v § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení.

V. Náklady řízení

25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Ty představují náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta dle § 9 odst. 5 písm. d), ve spojení s § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Konkrétně soud přiznal náhradu za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (**9 300 Kč**) společně se třemi režijními paušály po 300 Kč (**900 Kč**) – převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání soudu. Dále jde o cestovné advokáta za účelem nahlížení do spisu dne 3. 10. 2019 a za účelem jednání soudu dne 17. 8. 2020, tj. Praha-Hradec Králové (111,6 km) a zpět, při doložené spotřebě vozidla 7,06 l/100 km, při ceně benzínu 33,10 Kč/litr pro rok 2019 a amortizaci 4,10 Kč/km dle vyhlášky č. 333/2018 Sb., a 27,10 Kč/litr pro rok 2020 (doloženou advokátem) a amortizace 4,20 Kč/km dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. Cestovné činí částku **1 437 Kč** (2019) a **1 365 Kč** (2020). Dále advokátovi náleží náhrada za čas strávený cestou (6 půlhodin za jednu cestu tam i zpět, celkem tedy 12 půlhodin) ve výši 100 Kč/půlhodina, celkem **1 200 Kč**. Celkem je tedy žalovaný povinen k náhradě nákladů řízení ve výši **14 202 Kč**, a to k rukám právního zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. srpna 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně